

†

In liefde en dankbaarheid
gedenken wij

Broeder

Marcel Anteunis (Romeo)

Broeder van Liefde

Geboren te Kaprijke op 5 januari 1918.
Ingetreden in de Congregatie van de
Broeders van Liefde en er geprofest
op 15 augustus 1936.

In de Heer ontslapen in het A.Z. Sint-Lucas
te Gent op 9 april 2005.

De Kerk was hem nabij met haar sacramenten.

*De gemeenschap van de Broeders van Liefde,
de families Anteunis - Van Vooren,
danken zeer oprecht voor
de troostende deelneming,
speciaal voor alle gebeden.*

Beste Broeder Marcel

Bij velen ben je nog bekend onder je kloosternaam, Broeder Romeo. Die naam ontving je bij je eerste professie op 18-jarige leeftijd op 15 augustus 1936 als jonge Broeder van Liefde in de Stropkapel te Gent. Vier jaar later sprak je in diezelfde kapel je eeuwige geloften uit.

Je werd door God uitgenodigd om op tocht te gaan en Zijn droom met jou waar te maken. Broeder Marcel, je hebt dat heel gewetensvol gedaan op verschillende plaatsen en met je eigen mogelijkheden. Geloof, hoop en liefde gaven je kracht en volharding. Je werd een parel van een Broeder van Liefde, een goed mens door het leven en het lijden gelouterd en gepolijst tot een gaaf en edel man.

Broeder Marcel, je startte je loopbaan als onderwijzer in het eerste leerjaar te Eeklo en daarna in Deurne (Antwerpen) en Tessenderlo. Hier maakte je de overstap als leraar in de technische school, toen nog vakschool genoemd. Omwille van je kwaliteiten werd je leraar en ook directeur in het juvenaat te Sint-Michiels (Brugge) en ook voor korte tijd in het juvenaat te Sint-Truiden. Je glorieertijd beleefde je echter als directeur in het Sint-Augustinusinstituut te Brakel en dat tot aan je pensioenleeftijd in 1983. Daarna beheerde je gedurende veertien jaar met veel zorg het archief in het Provinciaalstaat te Gent. Vanaf 1997 woogde je - omwille van de nodige medische zorgen - in ons rusthuis St.-Jan te Zelzate.

Broeder Marcel, je had een rustige, klare kijk op het leven en op de mens ; je was op een bijna vanzelfsprekende wijze trouw aan het gebed en aan het gemeenschapsleven als Broeder van Liefde ; je was geduldig, nauwgezet in het ordenen en verwerken van documenten en gegevens met betrekking tot de Congregatie ; je had een diepe bewondering voor de schilder Broeder Maximinus, waarrond je veel hebt gewerkt, gezocht en geschreven en enthousiast kon spreken met die voor jou zo typische, zachte keelstem ; je uitte je regelmatig op een artistieke wijze in tekeningen, sierschriften en schilderijen ; je kreeg veel vriendschap van familie, medebroeders, leraars, jongeren en van de vele mensen die je in je leven hebt ontmoet, heel zeker ook van het personeel van het rusthuis.

Broeder Marcel, steeds dansten er sterretjes in je ogen, vooral wanneer je mocht praten over wat je bezig hield. De sterren in je ogen kijken nu rustig naar de hemel waar de Vader, onze God van Liefde voor eeuwig op je wacht.

